

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2006

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2006

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2006

Diakonie

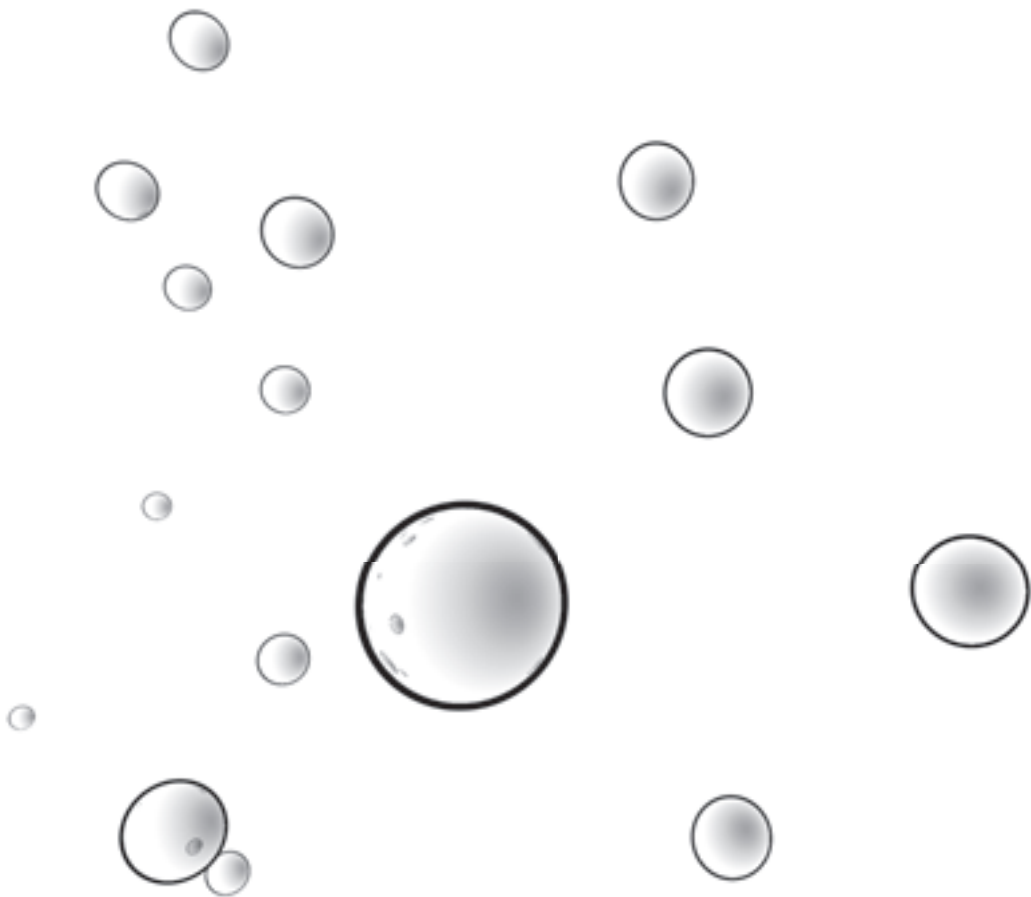
Českoobratské církve evangelické

Středisko křesťanské pomoci v Praze

..... **POMÁHÁME TAM, KDE VLASTNÍ SÍLY NESTAČÍ.**

Úvodní slovo ředitelky	5
KDO JSME	6
Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze	6
Poslání	6
Vývoj	7
Současnost	7
Zaměstnanci a dobrovolníci	7
Vzdělávání a supervize	8
Spolupráce	8
NAŠE SLUŽBY	10
SOS CENTRUM	10
Denní krizová služba SOS centra	10
Projekt Dobroduš	12
Azyl pro matky s dětmi v tísní	13
Linka důvěry Diakonie	14
OŠETŘOVATELSKÁ A PEČOVATELSKÁ SLUŽBA	16
Pečovatelská služba Vinohrady – Vršovice	16
Pečovatelská služba Dáblice	17
Ošetřovatelská a pečovatelská služba Klamovka	18
VÝZNAMNÉ AKCE ROKU 2006	20
X. ročník Jarmarku u Ludmily 2006	20
Veřejná sbírka	20
Pečovatel/ka roku 2006	21
FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ	22
Náklady za období 1. 1. –31. 12. 2006	22
Výnosy za období 1. 1. –31. 12. 2006	22
Rozvaha k 31.12. 2006	23
Zpráva auditora	24
PODĚKOVÁNÍ	26
PŘÍLOHY	28
KONTAKTNÍ A IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	34

Vážení přátelé, kolegové, klienti a dárci, ráda bych se s vámi podělila o pár vzpomínek na uplynulý rok 2006. Kromě stručné výpovědi o činnosti a statistických údajích, o kterých si přečtete na následujících stránkách, naleznete také v závěrečných dvou přílohách přímou výpověď naší sociální pracovnice působící v azylu pro matky s dětmi a výpověď klienta a dobrovolnice zapojených v programu „dopisování s vězni“. Snad přímá výpověď „z terénu“ dodá barvitosti naší výroční zprávě.

Jaké radosti jsme prožívali minulý rok na pracovišti ...

Byla to realizace určitých projektů a programů, jejichž prostřednictvím jsme se mohli věnovat některým vymezeným sociálním skupinám obyvatel. Finančně podpořen grantem nadace NROS ze sbírky „Pomozte dětem“ byl náš záměr vylepšit prostředí azylu a obohatit život matek s dětmi zážitky z výletů. Mohli jsme již opotřebovaný a až nebezpečně se rozpadající nábytek nahradit novým – hezkým a bezpečným a mohli jsme dopřát doučování a výlety dětem. Na vylepšování interiéru navázal velkorysý dar městské části, ve které se azyl nachází, když nechala opravit fasádu domu. Nejen dobrá snaha sociálních pracovnic, ale i kultivovanost prostředí přispívá k nastartování lepšího životního období našich obyvatelek.

Skupina, která rovněž trpí určitým druhem sociálního vyloučení a kterou jsme měli dlouhou dobu na paměti, jsou lidé ve výkonu trestu. Grant z Ministerstva vnitra podporující dobrovolnickou činnost nám pomohl posílit komunikaci prostřednictvím korespondence, kterou vedl silný tým dobrovolníků. Být poblíže lidem, kteří se vracejí z výkonu trestu nám od září pomohl motivační a edukační grant „ZZ“ – získej zaměstnání podpořený z ESF.

Novým typem služby, jak jej definuje současná typologie služeb, je následná péče, která se rozvinula na základě dlouhodobého sledování a cíleného zájmu o osudy lidí s psychiatrickou diagnózou. Těm jsme za pomoci grantu „Dobroduš“, podpořeného rovněž Ministerstvem vnitra, mohli věnovat intenzivnější péči, které se jim jinde nedostává. Za to patří velký dík i ochotě dobrovolníků.

Jaké starosti nám přinesl minulý rok ...

Určitě mnoho práce přinesla příprava na nový zákon o sociálních službách a dopracování manuálů k jednotlivým standardům péče. Radostné však na této zdlouhavé práci byla finanční podpora grantu z Evropských strukturálních fondů, který nám umožnil do celého procesu zapojit odborníky, supervizory, školitele a konzultanty, kteří nám mohli být nápomocni při přechodu na nový zákon.

Byl to rok příprav na proměny a zavádění speciální péče pro určité specifické cílové skupiny.

Byl to rok nových možností, zkušeností a vzájemného obohacení. Bohu dík za něj.

Libuše Roytová

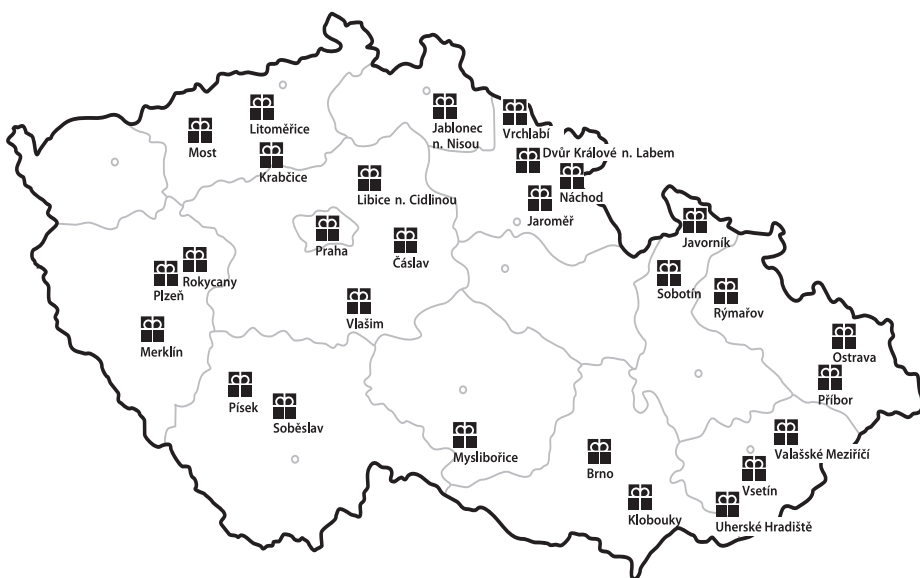
KDO JSME

DIAKONIE ČCE – STŘEDISKO KŘEŠŤANSKÉ POMOCI V PRAZE

Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze je jedním z 33 středisek Diakonie Českobratrské církve evangelické. Slovo Diakonie vychází ze slova řeckého „diakonein“ = sloužit. Ve spojení s Českobratrskou církví evangelickou to znamená, že jsme křesťanská organizace, která nabízí sociální, zdravotnické a pastorační služby člověku v oslabení, nouzi a v krizových životních situacích. Logo Diakonie je společné pro všechny střediska a znamená Kristův kříž s královskou korunou.

Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze je samostatnou organizační jednotkou s vlastní právní subjektivitou v čele s ředitelkou a představenstvem.

MAPA STŘEDISEK DIAKONIE ČCE

POSLÁNÍ

Posláním organizace je poskytovat pomoc jak lidem, kteří se ocitají v krizových životních situacích, tak sociálně oslabené části populace, seniorům a lidem, kteří potřebují následnou nebo trvalou péči v domácím prostředí. Organizace slouží podle svých možností každému, kdo službu potřebuje, bez ohledu na světový názor či náboženské přesvědčení.

VÝVOJ

Prvním pracovištěm Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze bylo SOS centrum, které začalo pracovat v říjnu roku 1989. Bylo to první zařízení Diakonie ČCE po čtyřicetileté odmlce diakonické práce. SOS centrum začínalo jako křesťanské poradenské zařízení v evangelickém kostele U Salvátora v Praze 1. Dobrovolně s ním spolupracovali křesťanští psychologové a psychiatři. V roce 1992 získalo Středisko právní subjektivitu. Součástí služeb Střediska se postupně staly také sociální, terénní pečovatelské a ošetrovatelské služby. Organizace poskytuje služby na čtyřech pracovištích v Praze. Jejím sídlem je od prosince 1997 Belgická ulice 22, Praha 2.

SOUČASNOST

Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze je církevní nezisková organizace, která doplňuje a spoluvytváří s dalšími státními i nestátními organizacemi záchranou sociálně zdravotní síť. Podílí se na programech předcházejících nežádoucím jevům spojeným s životem ve velkoměstě, usiluje o zdravější a spokojenější život občanů.

Středisko v Praze v roce 2006 poskytovalo

- pomoc a podporu lidem v krizových životních situacích, psychologické, pastorační, sociálně právní poradenství a pomoc, telefonickou linku důvěry, internetové poradenství, psychoterapii, pastorační péči, podpůrné skupiny
- péči o matky s dětmi v krizi a ohrožení s možností azylového ubytování, návaznou péči pro tyto ženy a jejich rodiny
- sociální, terénní pečovatelské a ošetrovatelské služby seniorům a lidem se zdravotním postižením
- asistenci a odlehčovací službu v rodinách, které trvale pečují o své děti a blízké s těžkým zdravotním postižením
- klubové aktivity pro seniory

ZAMĚSTNANCI A DOBROVOLNÍCI

V pracovních týmech našeho Střediska je zastoupeno více profesí: pracovníci sociální péče, zdravotní sestry, sociální pracovníci, psychologové, psychiatr, právník.

V roce 2006 pracovalo na pracovištích střediska

50	zaměstnanců formou plných i zkrácených pracovních úvazků
8	pracovníků na dohody o provedení práce a o prac. činnosti
65	dobrovolníků
150	dobrovolníků na jednorázové akce (sbírka, jarmark)

V roce 2006 pokračovala spolupráce s dobrovolníky na mnoha úrovních naší organizace. Mezi nimi jsou jak naši dlouhodobí externí spolupracovníci, tak dobrovolníci, kteří s námi spolupracují po dobu několika měsíců či let a pak naše řady opouštějí. Tradičně využíváme dobrovolnické pomoci také při jednorázových akcích, jako jsou každoročně pořádaný Jarmark u Ludmily a veřejná sbírka nebo při nárazových aktivitách zejména organizačního či propagačního charakteru.

V lednu roku 2006 byl zahájen ojedinělý dobrovolnický projekt, který jsme pojmenovali Dobroduš. Jedná se o dobrovolnickou asistenci pro lidi s duševním onemocněním. Projekt Dobroduš sdružoval dobrovolníky, kteří vytvořili dvojici s uživateli služby a pravidelně se věnovali klientům. Projekt je akreditovaný u Ministerstva vnitra ČR.

VZDĚLÁVÁNÍ A SUPERVIZE

Součástí naší práce je průběžné vzdělávání. Zaměstnanci a dobrovolníci se školí na odborných seminářích na nejruznější aktuální témata, které pořádá SOS centrum již od roku 1997. Semináře byly uskutečněny formou panelové diskuse s odborníky na danou problematiku. Na semináře je zvána odborná veřejnost a zájemci o probíranou problematiku..

V roce 2006 proběhly vzdělávací semináře Střediska organizované SOS centem

- Kam oko našich služeb nedohlédne aneb Díry v síti
- Zaměstnání – výsada nebo právo?
- Motivace klienta spojenec nebo soupeř

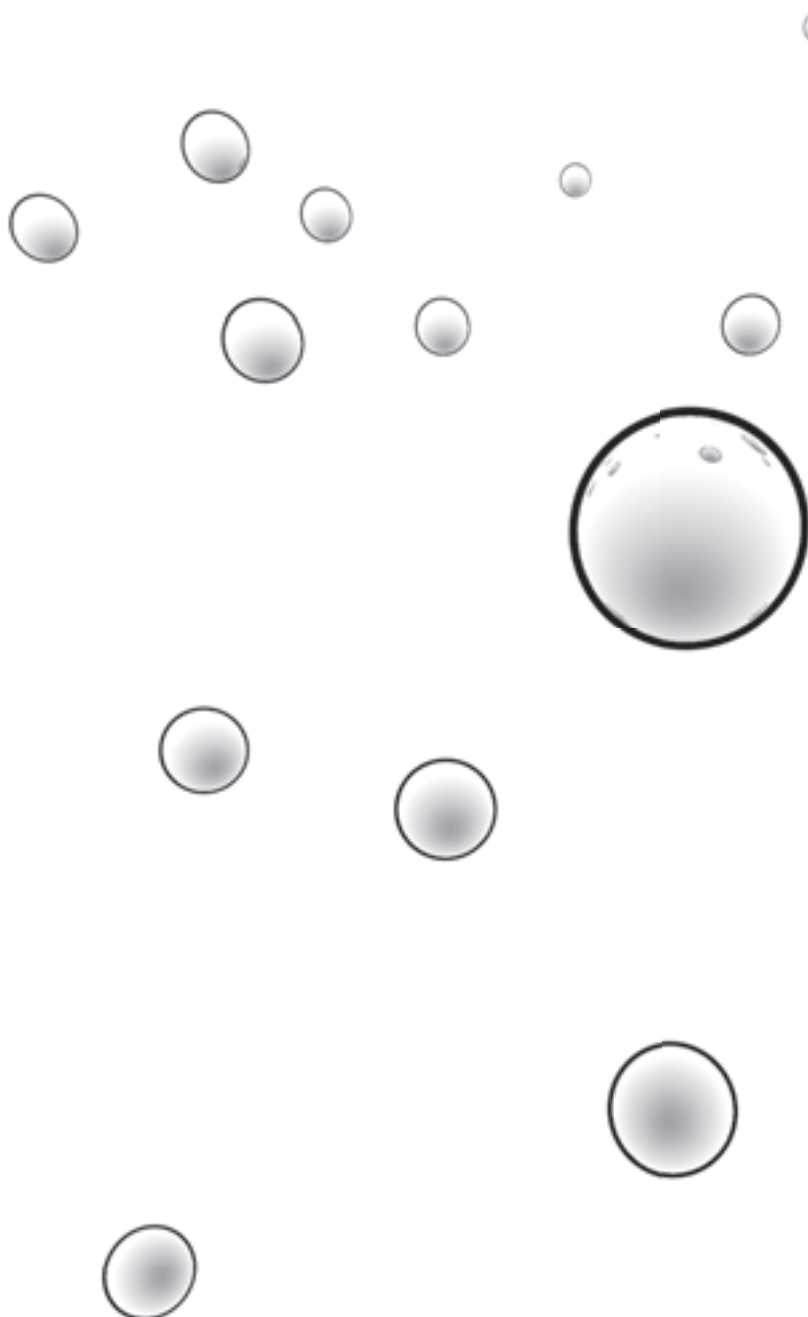
Zaměstnanci si dále zvyšují svou odbornost v kurzech a seminářích pořádaných Diakoníí ČCE a jinými odbornými institucemi. Všichni zaměstnanci procházejí různými formami supervize – individuální, týmovou, s externími i interními supervizory. Po desetileté zkušenosti se supervizí víme, že významně zkvalitňuje naši službu klientům a zvyšuje naše profesionální kompetence, předchází únavě a vyčerpání pracovníků.

SPOLUPRÁCE

Spolupráce zaměstnanců na všech potřebných úrovních je pro nás důležitá. Dbáme na budování pracovních týmů jednotlivých pracovišť, na jejich vzájemnou informovanost a spolupráci. Naše dílo je ekumenické v širokém slova smyslu. Spolupracujeme se sbory v Pražském seniorátu církve českobratrské evangelické.

Dlouhodobě spolupracujeme se školami, které k nám vysílají své studenty na stáže a praxe. Tak jako v minulých letech to jsou především studenti z vyšších odborných škol /Vyšší odborná škola sociálně právní – Evangelická akademie v Praze, Vyšší odborná škola sociálně právní v Praze 10, Jabok – Vyšší sociálně pedagogická a teologická škola.

Jsme v kontaktu s mnoha odbornými organizacemi psychosociální sítě a dalšími státními i nestátními institucemi. Jsme zapojeni do profesních organizací (Česká asociace pečovatelských služeb, Česká asociace pracovníků linek důvěry, Sdružení azylových domů, Asociace manželských a rodinných poradců, Vězeňská duchovenská péče, Českomoravská psychologická společnost, Český institut pro supervizi).

NAŠE SLUŽBY

SOS CENTRUM

Belgická 22, 120 00 Praha 2, tel.: 222 52 19 12, 222 51 40 40 mobil: 728 04 74 16,
<http://sos.diakoniecce.cz>, email: sos@diakoniecce.cz

Posláním SOS centra je pomáhat lidem v krizi při jejím překonávání, dávat jim podporu a informace, které jim pomohou řešit jejich situaci.

Principy SOS centra

- Přijímáme každého, kdo nás vyhledá.
- Zplnomocňujeme klienta, pomáháme mu hledat opory v jeho přirozeném prostředí.
- Věnujeme mu tolik času, kolik je třeba ke splnění objednávky klienta.
- Ke každému klientovi se chováme s respektem bez ohledu na jeho původ, věk, etnickou příslušnost, náboženské vyznání, handicap, socioekonomické postavení, akceptujeme jeho speciální potřeby.
- Nabízíme následnou formu péče podle situace a potřeb klienta v našem nebo jiném zařízení.

SOS centrum provozuje

- Denní krizovou službu
 - o Dopisování s vězni
 - o Následnou péči – Dobroduš
- Azylové bydlení pro matky s dětmi v tísní
- Linku důvěry Diakonie
 - o Gay linku pomoci
 - o Internetové poradenství

DENNÍ KRIZOVÁ SLUŽBA SOS CENTRA

je nízkoprahové zařízení, do kterého lze přijít bez objednání a bez doporučení. Pomoc zde mohou vyhledat lidé každý pracovní den od 9 do 20 hodin.

Denní krizová služba v roce 2006 bezplatně poskytovala

- pomoc v krizové situaci
- psychologické a sociální poradenství
- psychoterapii individuální, párovou, rodinnou, skupinovou
- psychiatrické konzultace
- sociálně právní poradenství
- klubová setkání seniorů
- pomoc lidem s duševním onemocněním – Dobroduš

Cíle krizové pomoci

- stabilizace psychického stavu klienta
- hledání nebo nalezení východiska z krize
- podpora a doprovázení v dlouhodobé nemoci či jiné obtížné situaci
- podpora soběstačnosti klienta – setrvání v jeho přirozeném prostředí
- prevence sebevraždného jednání, násilného jednání, závislosti aj. sociálně patologických jevů
- dosažení pozitivních změn v životě uživatele, případně jeho blízkých

Statistika Denní krizové služby SOS centra v roce 2006

věkové rozložení klientů	vyjádřeno v %
do 20 let	4
20–29 let	33
30–39 let	25
40–49 let	23
50–59 let	9
nad 60 let	5

počet kontaktů	forma pomoci
764	krizová pomoc
2 318	kontaktní pomoc
447	sociálně-právní poradenství
1 855	následná poradenská a psychotherapeutická pomoc
5 357	celkem

Okruhy problémů, s nimiž lidé do krizového centra přicházejí, jsou rozmanité. Nejvíce kontaktů (75 %) se týká individuálních problémů. Další z hlediska četností jsou vztahové problémy, nejvíce z nich rodinné. Součet problémů přesahuje 100 %, protože důvody, proč lidé volají, se mohou překrývat.

problematika kontaktů v krizovém centru	počet kontaktů v %
osobní problémy	75
vztahové problémy	55
sociální a právní problematika	44
psychopatologie	37
závislosti a sociální patologie	10
náhlé traumatizující událost	13
zdravotní problematika	15
problematika menšin	5
sexuální problematika	4
syndrom týraného a zneužívaného dítěte	3

Pohlaví: ženy a muži jsou v poměru 2:1

PROJEKT DOBRODUŠ V ROCE 2006

První zkušební kolo projektu Dobroduš jsme započali na podzim roku 2005 nábořem dobrovolníků. V tomto prvním kole jsme inzerovali na našich webových stránkách a dalších serverech nabízejících uplatnění pro dobrovolníky, dále jsme uveřejnili několik článků v časopisech zaměřených na oblast duševního zdraví, také jsme inzerovali ve školách prostřednictvím letáčků a přednášek.

Po roční zkušenosti s projektem je jednoznačné, že projekt úspěšně zaplnil bílé místo v komunitních službách pro lidi s duševním onemocněním. Je jedinečný svou systematickou individualizovanou podporou pro lidi s duševním onemocněním, který doposud na poli české sítě komunitních služeb není v tomto rozsahu realizován. Poptávka nových klientů, ale i narůstající zájem dalších pomáhajících institucí a odborníků a v neposlední řadě hodnocení samotných účastníků projektu jsou jednoznačným ukazatelem potřeby pokračování této služby a je vhodné jej nadále rozvíjet a to nejen v rámci naší organizace, ale bylo by vhodné také jeho rozšíření do dalších regionů.

V roce 2006

- celkem se uskutečnilo jednání se 40 dobrovolníky
- smlouva o dobrovolnické spolupráci byla sepsána s 26 dobrovolníky
- celkem se uskutečnilo jednání s 18 klienty
- celkem vytvořeno 17 dvojic (včetně dvojic stejný klient, nový dobrovolník)

Jak dobrovolníci, tak klienti hodnotí zkušenost v projektu Dobroduš pozitivně. Pro obě strany jde o obohacující zkušenost. Klienti hovoří o tom, že zažívají „dotek normality“ či „setkání se spřízněnou duší, ve které jsem ani nedoufal“. Někde je výsledkem setkávání zvýšení sebedůvěry a podpora k dalším aktivitám a jeho zvýšená schopnost komunikace s okolím.

Na straně dobrovolníků se objevuje hodnocení ve smyslu důležité zkušenosti, zkoušky trpělivosti, ale také zážitek blízkosti a důvěry, kterou jim klient vyjadřuje. Někteří dobrovolníci mluví o úspěchu, který se navenek jeví tím, že se „klient víc směje, což dříve nedělal“, „klient víc mluví“ nebo „je klidnější“... Mnohdy jsou to jen perličky nebo maličkosti, které bychom mohli lehce přehlédnout, ale které mají velký význam a nesmírnou důležitost.

AZYL PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI

Azylové bydlení pro matky s dětmi v tísní poskytuje služby při ztrátě bydliště, ohrožení partnerem, zneužívání, týrání apod. Součástí pomoci je komplexní péče o klientky (psychosociální poradenství, právní poradenství, podpora a pomoc při péči o dítě, doprovázení a nácvik komunikace s úřady).

Jedná se o kapacitně relativně malé zařízení, které ovšem na základě těsné spolupráce mezi pracovníky zařízení a jeho klienty nabízí intenzivní služby směřující k soběstačnosti klientek a jejich nezávislosti na pomoci institucí. Kontaktním místem je Denní krizová služba SOS centra.

Azylové bydlení pro matky s dětmi a ženy v tísní poskytuje služby při ztrátě bydliště, ohrožení partnerem, zneužívání, týrání apod. Součástí pomoci je komplexní péče o klientky (psychosociální poradenství, právní poradenství, podpora a pomoc při péči o dítě, doprovázení a nácvik komunikace s úřady). Maminky, jejichž cílem je také zvýšení kvalifikace mohou v současné době využít možnosti práce na počítači a kurzů anglického jazyka. Pro pomoc v péči o dítě mohou pracovnice zprostředkovat videotrénink interakcí nebo odborné přednášky. Dětem je v případě zájmu rodičů zajišťováno doučování, možnost práce s počítačem a výtvarný kroužek. Pro zájemce se jednou za čtrnáct dní koná setkání s farářem. V minulém roce se dětem ve spolupráci s výtvarnicí podařilo vyhrát první místo v soutěži o neoriginálnější vyrobené draky. Získanou výhrou bylo uskutečnění výletu do aquaparku v Liberci.

Jedná se o kapacitně relativně malé zařízení, které ovšem na základě těsné spolupráce mezi pracovníky zařízení a jeho klienty nabízí intenzivní služby směřující k soběstačnosti uživatelek a jejich nezávislosti na pomoci institucí. Kontaktním místem je SOS centrum Diakonie – Denní krizová služba.

Statistika azylového ubytování v roce 2006

ubytováno v roce 2006	21 osob
z toho	10 dospělých
	11 dětí
poskytnuté konzultace	270

LINKA DŮVĚRY DIAKONIE

je na telefonních číslech 222 51 40 40 a 608 00 44 44 k dispozici každý pracovní den od 9 do 22 hodin. Smyslem její existence je pomoc lidem, kteří se dostali do krize. Linka důvěry funguje již 11 let a slouží na ní pracovníci vyškolení pro práci na krizovém telefonu. Společně s Linkou důvěry Diakonie provozujeme GAY linku pomoci, která je určena občanům s odlišnou sexuální orientací a jejich blízkým. Mohou volat každou středu od 9 do 19 hodin.

Linka důvěry Diakonie dále poskytuje krizovou intervenci na e-mailové adrese: linka.duvery@diakoniecce.cz. Pracovníci LD odpovídají do 5 dnů.

Údaje o volajících

Převažují ženy (64%), věkový průměr volajících je kolem 40 let (30–60%). Převaha svobodných (42%), dále vdaných/ženatých (36%). Více bezdětných (60%). Co do vzdělání převládají středoškoláci (30%), dále vysokoškoláci (22%). Asi třetina volajících je v plném invalidním důchodu.

počty hovorů	forma pomoci
1 357	krizová pomoc
671	podané informace
914	další kontakty (profesní kontakty, testovací hovory)
2 942	celkem

věkové rozložení klientů	vyjádřeno v %
do 20 let	3
20–29 let	10
30–39 let	27
40–49 let	26
50–59 let	23
nad 60 let	11

Problematika hovorů

Problémy s nimiž lidé telefonují, jsou často kombinované. Volající má například starost s partnerskými nebo rodinnými vztahy, a zároveň se ho to dotýká na osobní rovině. Ve statistice tedy součty přesahují 100 %.

problematika hovorů	počet hovorů v %
vztahové problémy	52
osobní problémy volajících	96
zdravotní problematika	31
sociální a právní dotazy	36
závislosti a sociální patologie	20
náhlá traumatizující událost	12
problematika menšín	4
sebevražedné úvahy	5
problematika odlišné sexuální orientace	2,67
sexuální problematika	9
problematika syndromu CAN	10

DOBROVOLNÍCI V SOS CENTRU

Jsou trvalou a neodmyslitelnou součástí pracovního týmu. Podíleli se v uplynulém roce na programech akreditovaných MV ČR. Jejich činnosti se týkaly:

- práce na lince důvěry
- práce na denním krizovém příjmu
- programu dopisování s vězni (činnosti je věnována kapitola přílohy výroční zprávy)

Činnost dobrovolníků probíhala v souladu s projektem Dobrovolníci v SOS centru. Dobrovolníci se podíleli na práci v Denní krizové službě, na Lince důvěry Diakonie, v programu Dopisování s vězni a na dobrovolnické práci v azylovém bydlení pro rodiče s dětmi. Jednalo se o následující aktivity: kontaktní, informativní, organizační, propagační službu na Lince důvěry Diakonie (v době od 19 do 22 hodin), dopisování s vězni, doučování a výtvarné aktivity v azylovém domě pro rodiče s dětmi. Mimo dobrovolníků, kteří pracují v SOS centru dlouhodobě, spolupracují také dobrovolníci jednorázově, a to při propagačních akcích, při veřejné sbírce a při akci Jarmark u Ludmily. I tyto dobrovolníci jsou zaškolení v rámci spolupráce s Evangelickou akademií v Praze, kde koordinátoři projektu dobrovolnické služby pořádají školení zaměřená na hlavní ideu dobrovolnické práce, poslání neziskových organizací a způsob práce v nich a konkrétní pomoc dobrovolníků, např. při veřejné sbírce a akci Pečovatelka roku.

Dobrovolníci byli průběžně školeni a vzdělávání v oblasti psychosociálních služeb a v tématech, jako zaměstnávání lidí s postižením, násilí v pomáhajících profesích, střídavá péče o děti po rozvodu, sociální ghetta, zdravé stárnutí a internetové poradenství. Dobrovolníci pro práci s vězni pak navíc byli pravidelně školeni v problematice vězeňství a s tím souvisejících témat, měli možnost se zúčastnit stáže na některé ze spolupracujících věznic. Cílem tohoto projektu je poskytnutí krizové intervence v závažných situacích způsobených nástupem do věznice, samotným pobytem ve věznici a následným propuštěním z výkonu trestu.

Během roku pracovalo v SOS centru 29 dobrovolníků, kteří odpracovali 1467 hodin. Na Lince důvěry to bylo 10 dobrovolníků (celkem odpracováno 834 hodin) a v azylovém ubytování pro matky s dětmi 10 dobrovolníků (celkem odpracováno 77 hodin).

Počet dobrovolníků v programu „Dopisování s vězni“ vzrostl během roku 2006 na 17 dobrovolníků a bylo spolupracováno s 10 věznicemi. Celý projekt byl veden několika koordinátory, kteří vyhledávali a zaškolovali vhodné dobrovolníky.

Z dotace Ministerstva vnitra bylo hrazeno průběžné vzdělávání, pojištění, supervize dobrovolníků a supervize celého projektu, práce koordinátora projektu, aktualizace webových stránek SOS centra s informacemi o této dobrovolnické službě a náklady spojené s projektem.

Vážíme si služby dobrovolníků a děkujeme jim za spolupráci.

OŠETŘOVATELSKÁ A PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Terénní ošetřovatelské a pečovatelské služby jsou zaměřené na zlepšení nebo udržení kvality života seniorů se sníženou soběstačností a lidí se zdravotním postižením ve vlastním sociálním prostředí. Odlehčovací služby jsou určeny rodinám, které dlouhodobě pečují o své blízké odkázané na pomoc druhé osoby.

Naše služby umožňují klientům strávit maximální délku života ve svém vlastním domácím prostředí, kde jsou plně respektovány jejich potřeby a zvyky.

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA VINOHRADY – VRŠOVICE

Kozácká 23, Praha 10, tel.: 271 74 04 48, 777 73 41 69

e-mail: vrsovice.skp@diakoniecce.cz

Poskytuje služby seniorům a zdravotně postiženým občanům zejména na Praze 2, 3 a 10

V roce 2006 pečovatelská a sociální služba poskytovala

- základní pečovatelské úkony v domácnosti uživatelů (pomoc při osobní hygieně, pomoc při udržování domácnosti, nákupy a pochůzky)
- asistenční služby (pomoc při přípravě a podání jídla, pomoc při sebeobsluze a se zvládnáním běžných činností v domácnosti i mimo ni)
- doprovody lidí s handicapem vč. osob na invalidním vozíku (do zdravotnických zařízení, na úřady, nákupy, podpora při udržování sociálních vztahů apod.)
- odlehčovací služby rodinám, které dlouhodobě pečují o své blízké
- půjčování a nácvik používání kompenzačních pomůček, poradenství a pomoc při jejich zajištění
- základní sociální poradenství
- klubová setkávání seniorů – organizovala ve spolupráci s SOS centrem pracovnice pečovatelské služby

„V roce 2006 pokračovaly naše služby i o víkendech, které zajišťují vždy 1–2 pracovnice. Tím jsme rozšířili naši pomoc rodinám pečujícím o rodinného příslušníka, který je plně odkázan na pomoc další osoby, abychom pečujícímu umožnili odpočinek a načerpání sil. Naše specifická služba orientovaná na pomoc lidem s demencí, jejich rodinám a lidem s duševním onemocněním se již dostala do povědomí veřejnosti. Těší nás, že s naší podporou je i jim umožněn život doma mezi svými nejbližšími a že se významně snížil počet opakovaných hospitalizací u lidí s duševní nemocí.

V loňském roce Diakonie ČCE zahájila dlouhodobý program zajišťování a zvyšování kvality sociálních služeb ve svých střediscích. Součástí tohoto procesu je mapování úrovně a podpora při zavádění standardů kvality ve střediscích. Naše pracoviště prošlo procesem sebehodnocení a následnou konzultací hned v I. etapě a získalo tak významný náhled na svoji práci, další podněty k jejímu zkvalitňování i její další směřování. V září 2006 byl zahájen roční projekt podpořený ESF z Globálního grantu realizovaného v rámci Jednotného programového dokumentu pro Cíl 3 Praha prostřednictvím NROS (Nadace rozvoje občanské společnosti), jehož záměrem je hodnocení a rozvoj naplňování standardů kvality sociálních služeb v naší organizaci.

Statistika roku 2006

služby celkem poskytnuty	53 uživatelům
v rozsahu	9 633 hodin pečování
	106 hodin klubových setkávání seniorů
službu zajišťovalo	10 zaměstnanců
	9 pracovních úvazků

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA ĎÁBLICE

Ke Kinu 7, Praha 8-Ďáblice, tel.: 283 91 04 24, 777 73 41 78

e-mail: dabllice.skp@diakoniecece.cz

Pečovatelská a sociální služba Ďáblice sídlí v Obecním domě Městské části Ďáblice. Služby byly poskytovány občanům v Ďáblicích, Březiněvsi, Dolních Chabrech, a v severní části Prahy 8

V roce 2006 byly poskytovány tyto služby

- základní pečovatelské úkony v domácím prostředí klientů (např. pomoc při osobní hygieně, příprava a podání jídla, pomoc při udržování domácnosti, dovoz obědů, nákupy a pochůzky, praní prádla)
- asistence a odlehčovací péče v rodinách, které pečují o své blízké s těžkým zdravotním postižením
- doprava autem a doprovod i pro osoby na invalidním vozíku např. k lékaři, na rehabilitaci, k jednání na úřadech, na nákupy
- doprava dětí s těžkým zdravotním postižením do stacionářů autem s bezbariérovou úpravou
- odlehčovací péče v rodinách pečujících o své děti s těžkým kombinovaným postižením
- podávání obědů pro seniory v jídelně
- poskytování sprchové koupele na středisku
- zapůjčení kompenzačních pomůcek
- poradenská sociální pomoc
- vyhledávání finančních zdrojů na pomoc rodinám trvale pečujícím o své děti s těžkým zdravotním postižením. (Nadace Dětský mozek)

Kulturní, komunitní, společenské aj. aktivity roku 2006 pořádané pracovištěm Ďáblice

- šest výtvarných výstav v prostorách jídelny, jejichž zahájení se konalo za účasti veřejnosti
- účast na organizaci Dne seniorů, připraveného v předvánoční době ve spolupráci se sociální komisí při Místním zastupitelstvu MČ Praha-Ďáblice. Akce se zúčastnilo 86 ěáblických občanů starších 70 let.
- adventní koncert se slovem faráře Miroslava Erdingera
- každoroční jarní a podzimní humanitární sbírka šatstva a věcí z domácností pro lidi v nouzi ve spolupráci s Diakonií Církve československé husitské v Broumově

Statistika roku 2006

služby celkem poskytnuty	126 klientům
v rozsahu	7 424 hodin pečování
	4 190 obědů
službu zajišťovalo	8 zaměstnanců
	7 pracovních úvazků

OŠETŘOVATELSKÁ A PEČOVATELSKÁ SLUŽBA KLAMOVKA

Podbělohorská 7, Praha 5, tel.: 257 21 40 83, 777 73 41 75, 777 73 41 76

e-mail: klamovka.skp@diakoniece.cz, internetová poradna: skp.diakoniece.cz/klamovka

Pracoviště poskytuje ošetřovatelskou a pečovatelskou službu a jejich kombinace včetně odlehčovací a domácí hospicové péče na Praze 5 a 6.

V roce 2006 byly poskytovány tyto služby

- pečovatelská služba v jednotlivých úkonech (nákupy, doprovody, donášku oběda, úklidy, pomoc při koupání, asistenční služby).
- ošetřovatelská péče (na základě ordinace lékaře provádějí zdravotní sestry, úkony jako jsou např. aplikace injekcí, inzulinu, převazy, cévkování, podávání léků, ošetřovatelská rehabilitace a další)
- komplexní péče o ležícího pacienta
- domácí hospicová péče (ošetřovatelská i pečovatelská péče o umírající v domácím prostředí)
- půjčování rehabilitačních a kompenzačních pomůcek
- internetová poradna (sociální a zdravotnická problematika)

Stále trvala velká poptávka po víkendových asistenčních službách a domácí hospicové péči. Tak jako v předchozích letech, bylo i v roce 2006 velmi žádané zapůjčování kompenzačních pomůcek.

Z dotazů na internetu i z telefonických a osobních rozhovorů vyplývá, že i po patnácti letech fungování terénní péče nemají lidé dostatek informací o možnostech pomoci. Je však stále více lékařů otevřeno ke spolupráci, a to zejména z lůžkových zařízení. Osvědčilo se osobní přejímání pacientů do péče ještě v době před ukončením hospitalizace.

Statistika roku 2006

služby celkem poskytnuty	121 klientovi
v rozsahu	6 068 hodin pečování
	2 967 hodin ošetřování
službu zajišťovalo	13 zaměstnanců
	11,8 pracovního úvazku

VÝZNAMNÉ AKCE ROKU 2006

X. ROČNÍK JARMARKU U LUDMILY

V rámci Týdnů pro duševní zdraví, pod záštitou starosty MČ Praha 2, Mgr. M. Basche, pořádala Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze ve čtvrtek 14. září 2006 tradiční Jarmark u Ludmily. Na jarmarku se představilo 15 neziskových organizací ze sociálně zdravotní oblasti, které nabízely k nákupu originální výrobky svých klientů. Současně zde probíhal kulturní program s vystoupením profesionálních i amatérských hudebníků, zpěváků a herců. „Cílem Jarmarku u Ludmily bylo podpořit práci chráněných dílen a ukázat dovednosti klientů Diakonie ČCE, ale i jiných neziskových organizací pomáhajících lidem s duševním či fyzickým handicapem. Vedle této prezentace měli návštěvníci možnost se seznámit se způsoby pomoci krizového SOS centra, linky důvěry a pečovatelských služeb naší organizace“, říká Mgr. Libuše Roytová, ředitelka Diakonie ČCE – Střediska křesťanské pomoci v Praze. „Snažíme se, aby Jarmark u Ludmily byl místem zajímavých setkání a příjemné zábavy pro všechny“, dodává.

Všem, kteří se zúčastnili či podpořili jarmark velice děkujeme za pomoc.

VEŘEJNÁ SBÍRKA

V září roku 2006 jsme zahájili veřejnou sbírku za účelem získání finančních prostředků pro naši neziskovou organizaci se souhlasem Magistrátu hlavního města Prahy formou shromažďování příspěvků na zvláštním bankovním účtu (Číslo účtu sbírky: 19-1932094339/0800, v.s. 620, k.s. 0558 u České spořitelny a.s., Praha 1) a formou prodeje předmětů (dva sáčky čaje v hodnotě 20 Kč). Tato sbírka byla ukončena 31. 7. 2006. Hrubý výtěžek sbírky činil 287 457,82 Kč. Děkujeme všem, kteří podpořili provoz Diakonie a studentům Evangelické akademie Praha za realizaci sbírky.

PEČOVATEL(KA) ROKU 2006

Dne 6. prosince 2006 bylo na Novoměstské radnici v Praze slavnostně uděleno 10 titulů „Pečovatel/ka roku 2006“ a 31 čestných uznání za mimořádně obětavou, kvalitní a zodpovědnou službu v oboru pečovatelské služby pečovatelkám a pečovatelům z různých zařízení celé České republiky. Akce se konala pod záštitou a za účasti ministra práce a sociálních věcí, pana Petra Nečase. Svým dopisem všechny přítomné pozdravila manželka prezidenta České republiky, paní Livia Klausová, která mimo jiné ocenila práci pečovatelek a pečovatelů a uvedla, že si jí velmi váží. Odborným partnerem akce byla Česká asociace pečovatelské služby, mediálním partnerem Český rozhlas 2 Praha a generálním sponzorem společnost Wallmark. Dárky pro oceněné věnovali: Wallmark, Botanicus, Electrouniversal Praha 6, Nakladatelství Vyšehrad, Ryor, Horoskop, Česká keramika, keramika Bratři Davidové Štěchovice. Všem mnohokrát děkujeme!

Titulem pečovatel(ka) roku 2006 byli oceněni:

Stanislava Cidrychová z Centra sociální a ošetrovatelské pomoci v Praze 5

Ivana Hamplová ze Sociálních služeb Šternberk

Eva Rokošová z Penzionu pro důchodce a pečovatelské služby Olomouc

Renata Drapačová z Charitní pečovatelské služby Červený Kostelec

Vladimíra Růžičková z Diakonie ČCE – středisko v Myslibořicích

Alena Riedlová z Domova důchodců Kynšperk nad Ohří

Marie Hvozdenká z Domova důchodců v Lukově

Janina Firla ze Slezské diakonie Český Těšín

Jan Kubiš ze Slezské diakonie – Elim Ostrava

Jitka Kroutilová z Pečovatelské služby Ústí nad Labem

NÁKLADY ZA OBDOBÍ 1. 1.–31. 12. 2006	v Kč
Spotřeba materiálu	135 356
Spotřeba energie,voda,plyn	27 190
Nákup DHIM	125 344
Oprava a udržování	90 070
Cestovné	96 493
Náklady na reprezentaci	72 896
Nakupované služby, nájemné	1 384 483
Mzdové náklady včetně OON	7 629 697
Zákonné zdravotní pojištění	659 700
Zákonné sociální pojištění	1904 591
Pojistné a finanční náklady	227 310
Poskytnuté příspěvky	488 600
Celkem náklady	12 656 063

VÝNOSY ZA OBDOBÍ 1. 1.–31. 12. 2006	v Kč
Příjmy z hlavní a vedlejší činnosti	1 447 635
Úhrady zdravotních pojišťoven a ostatní	1 083 464
Úroky z běžných účtů	4 860
Aktivace fondů	288 631
Jiné ostatní výnosy	113 108
Dary zahraničních organizací a církví, nadace, granty	674 419
Provozní dotace MPSV ČR	2 733 100
Provozní dotace MV ČR	224 388
Provozní dotace Magistrát hlavního města Prahy	5 643 000
Provozní dotace Městských částí Prahy	280 000
Celkem výnosy	12 492 605

VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ**- 349 125**

AKTIVA	v Kč
Software	29 900
Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek	9 096
Rekonstrukce a modernizace v najatých stavbách	2 680 225
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	1 205 099
Drobný dlouhodobý hmotný majetek	1 080 402
Oprávky k softwaru	-29 900
Oprávky k ostatnímu dlouhodobému nehmotnému majetku	-9 096
Oprávky k rekonstrukcím najatých budov	-751 955
Oprávky k samostatným movitým věcem a souborům mov. věcí	-804 864
Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku	-1 103 264
Pokladna	102 988
Ceniny	2 135
Peníze na bankovních účtech	1 127 462
Odběratelé	4 000
Poskytnuté zálohy	312 358
Ostatní pohledávky (nároky na granty)	102 475
Dohadné účty aktivní	230 580
AKTIVA CELKEM	4 210 503
PASIVA	v Kč
Dodavatelé	271 330
Závazky vůči nadacím (granty přesahující jeden rok)	461 505
Zaměstnanci	604 468
Závazky k institucím sociálního a zdravotního pojištění	261 709
Daně ze závislé činnosti	50 206
Dohadné účty pasivní	39 851
Vlastní jmění	4 362 771
Fond sociální	17 613
Hospodářský výsledek ve schvalovacím řízení	-1 504 825
Hospodářský výsledek roku 2006	-349 125
PASIVA CELKEM	4 210 503

Zpráva nezávislého auditora

pro představenstvo Diakonie ČCE - SKP
se sídlem Belgická 22, Praha 2 (IČ 42548842)

Ověřili jsme příloženou účetní závěrku **Diakonie ČCE - SKP**, tj. rozvahu k 31. 12. 2006, výkaz zisku a ztráty za období od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2006 a přílohu této účetní závěrky, včetně popisu použitých významných účetních metod. Údaje o Diakonii ČCE - SKP jsou uvedeny v odstavci 1 přílohy této účetní závěrky.

Odpovědnost statutárního orgánu účetní jednotky za účetní závěrku

Za sestavení a věrné zobrazení této účetní závěrky v souladu s českými účetními předpisy odpovídá statutární orgán Diakonie ČCE - SKP. Součástí této odpovědnosti je navrhnout, zavést a zajistit vnitřní kontroly nad sestavováním a věrným zobrazením účetní závěrky tak, aby neobsahovala významné nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou, zvolit a uplatňovat vhodné účetní metody a provádět dané situaci přiměřené účetní odhady.

Odpovědnost auditora

Naši úlohou je vydat na základě provedeného auditu výrok k této účetní závěrce. Audit jsme provedli v souladu se zákonem o auditorech a Mezinárodními auditorskými standardy a souvisejícími aplikačními doložkami Komory auditorů České republiky. V souladu s těmito předpisy jsme povinni dodržovat etické normy a naplánovat a provést audit tak, abychom získali přiměřenou jistotu, že účetní závěrka neobsahuje významné nesprávnosti.

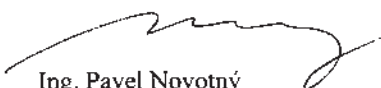
Audit zahrnuje provedení auditorských postupů, jejichž cílem je získat důkazní informace o částkách a skutečnostech uvedených v účetní závěrce. Výběr auditorských postupů závisí na úsudku auditora, včetně posouzení rizik, že účetní závěrka obsahuje významné nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou. Při posuzování těchto rizik auditor přihledne k vnitřním kontrolám, které jsou relevantní pro sestavení a věrné zobrazení účetní závěrky. Cílem posouzení vnitřních kontrol je navrhnout vhodné auditorské postupy, nikoli vyjádřit se k účinnosti vnitřních kontrol. Audit též zahrnuje posouzení vhodnosti použitých účetních metod, přiměřenosti účetních odhadů provedených vedením i posouzení celkové prezentace účetní závěrky.

Domníváme se, že získané důkazní informace tvoří dostatečný a vhodný základ pro vyjádření našeho výroku.

Výrok auditora

Podle mého názoru účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz aktiv, pasiv a finanční situace Diakonie ČCE - Střediska křesťanské pomoci k 31. 12. 2006 a nákladů, výnosů a výsledku jejího hospodaření za rok 2006 v souladu s českými účetními předpisy.

Dne 24. června 2007

Ing. Pavel Novotný
číslo osvědčení 1136

Zelený pruh 1560/99,
140 02 Praha 4

Mnohokrát děkujeme všem, kteří podpořili činnost našeho střediska v roce 2006. Každého příspěvku a pomoci si velice vážíme.

Tento projekt za rok 2006 byl finančně podpořen účelovou dotací z prostředků MPSV ČR, Magistrátu hl.m.Prahy a MV ČR.

DÁRCI ROKU 2006

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

Magistrát hlavního města Prahy

Ministerstvo vnitra ČR

Městská část Praha 2

Městská část Praha-Dáblice

Městská část Praha 5

Městská část Praha 6

Městská část Praha 10

Nadace rozvoje občanské společnosti

NROS a Česká televize – projekt Pomozte dětem

Fond pomoci Siemens

Nadace Dětský mozek

Nadace ADRA, Praha 5

Česká asociace pečovatelských služeb

Evangelické akademie v Praze

Česká biblická společnost

Řád maltézských rytířů

Farní sbor ČCE v Kobylisích U Jákobova žebříku

Studentský dechový orchestr ZUŠ Praha 3 a pan Lu-

bomír Novák

Český rozhlas Praha 2

ACADEMIA nakladatelství

Alzasoft a.s.

A.S.A. Praha 8

AUTOMAX – A. J. Husákoví

Avon Cosmetics, s.r.o.

AVIA TRANS

BOTANICUS

CASINO MERKUR, a.s.

Copy general spol. s r.o.

Construct – A. Nápravník, Praha 8

Česká keramika

Diakonieneverein Steglitz

ELECTROUNIVERSAL Praha 6

FRANCES a.s.

Gelmi s.r.o.

Golem, spol. s r.o.

HOROSKOP

Hraba Milan – květinářství

Keramika Bratří Davidů – Štěchovice

Meyra ČR, s.r.o.

Nakladatelství Triton

Pfizer, spol. s r.o.

Pražská energetika, a.s.

Ringier – akce v časopise Blesk pro ženy, dar od paní

Strnadové

Renault AUTOAVANT – družstvo Praha 8

RYOR

SARAEVENTS production

SETRANS Josef Selichar

Tesco Stores ČR, a. s.

Vyšehrad spol. s r.o.

ZOO Dvůr Králové

Individuální dary:

MUDr. Kateřina Auzká

Paní Martina Cenková

Pan Aleš Cibulka

MUDr. S. Čícha

Paní T. Dohnalová

Pan Miroslav Elšnic

Paní Petra Fajfková

PhDr. Jan Hájek CSc.

Pan David Havlín

Pan Dominik Herr

Paní Eva Horvatovičová

Paní Věra Janišová

Paní Z. Jirsová

Paní Barbora Justová

Paní B. Kočová

Ing. Hana Kalvodová

RNDr. Jaroslav König

Pan Vladimír Kordula

Pan Kostečka

Paní Dana Krejčová

Mgr. Jindřiška Krpálková

Paní Miroslava Lebrová

Paní Angela Lindner

Ing. Naděžda Línková

Paní E. Malkovská

Ing. M. Malík

Paní Martinková, Praha 3

Pan Josef Melichar

Pan Vojtěch Nádvorník

Paní Ivana Noble

Paní Novozámecká

Paní Irena Opalecká

Mgr. Libuše Roytová

Paní Anna Semerádová

RNDr. Ladislav Sereďi

Paní Marie Siváková

Pan Radek Svoboda

Paní Irena Trubačová

Paní Libuše Weifurtová

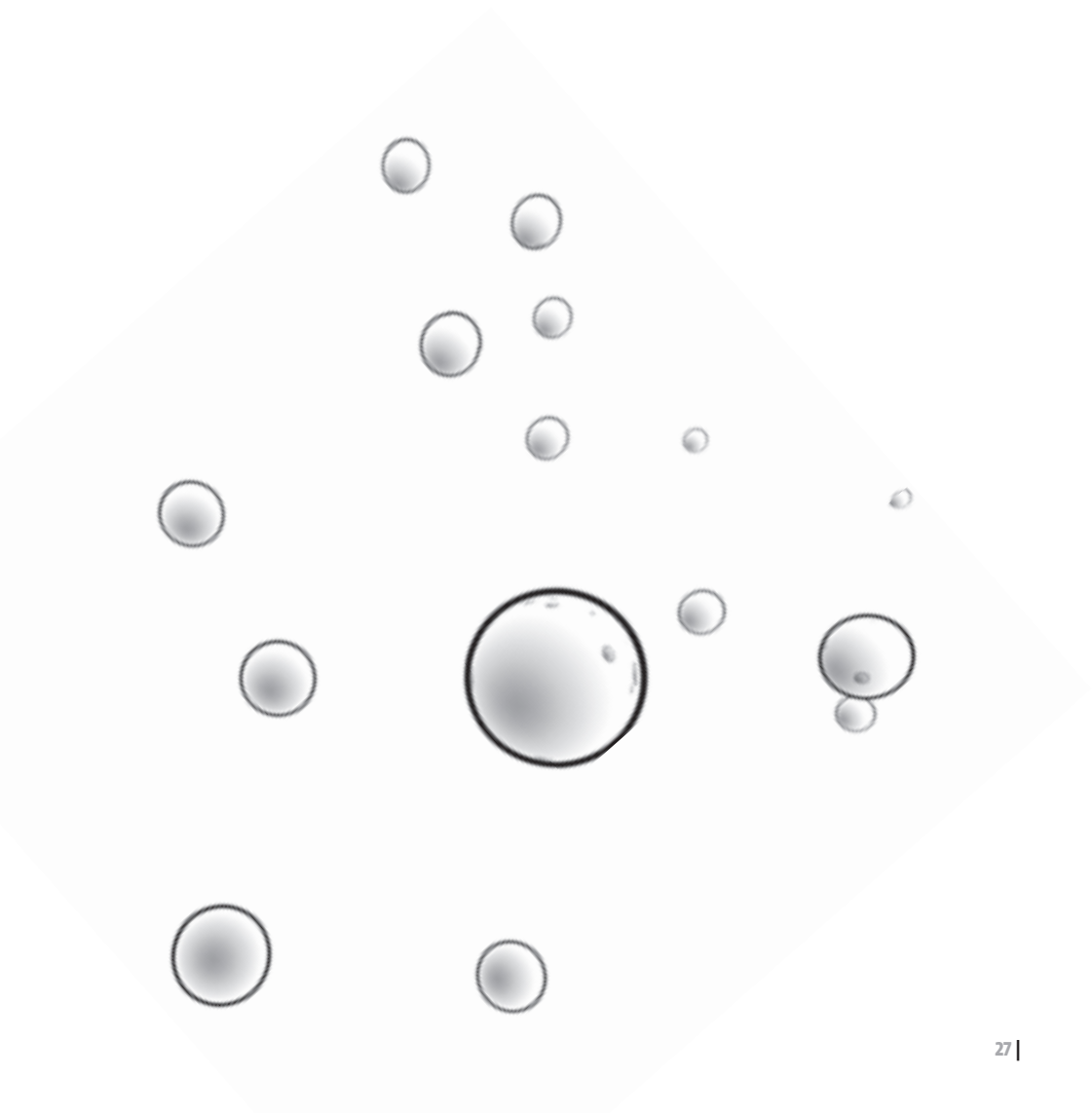
MUDr. Ludmila Váňová

Pan Martin Vodička

Paní Magdaléna Zezulová

Paní Blanka Zychová

Pan Jan Žůrek

PŘÍLOHA 1

BŮH VDOV A SIROTKŮ

Rozhovor s pracovnící azylu

Svět ztrácí pohostinnost, napsala před 99 roky malířka Zdenka Braunerová. Ztrácí ji pro Boha i pro lidi. Stále víc. Nahlédněme jen pár generací nazpět: večery v pospolitosti – pohádky, modlitbičky a ukolébavky dětem na dobrou noc, k jídlu ne plné vozíky z hypermarketu, ale těžce vypěstované brambory; vztahy ne přes mobil či internet, ale pestře žité, v autentickém prostředí zvířat, rostlin, řemeslné dílny, chlěva; lidový písmáci bez učebnic; poutníci za pravdou jen s Biblií a touhou ... Zamysleli jste se už, kde si dnes děti mohou třeba přečíst pohádky? Prostředí uspěchaných plytkých hovorů či televizních hororů, agresivní zruďné ne-hudby jako zvukové kulisy, horečnatého vytukávání „esemesek“ a e-mailů, pochvaly dítěte ve stylu – to je super, to nemá chybu, no paráda, je to o pěstování fyzicky a psychicky, ať tě nepostihne depka ... Schází zde duchovní pohostinnost. Pro některé maminky s dětmi svět pohostinnost ztratil úplně: duchovně i fyzicky. Kdysi bývali těmi opuštěnými či nezajištěnými jen vdovy a sirotci.

Dnes se vztahy uvolnily; maminky z různých důvodů v rodině být nechtějí nebo nemohou, nebo ji ani nemají. Pro takové, či spíš jen pro malé procento z nich, existuje alespoň možnost azylového bydlení. Azylový dům „EZER“ Střediska křesťanské pomoci v Praze funguje jedenáctým rokem. Růžový letáček pro informaci i růžový domek působí už na pohled přívětivě. I když je jen pro čtyři matky a jejich děti, bydlelo tady už přes padesát žen v krizových životních situacích. Ředitelka Střediska křesťanské pomoci Libuše Roytová, vedoucí azylového domu Jarmila Čierná i obě sociální pracovníce z azylového domu, Štěpánka Čunátová a Jana Hochmanová, berou věc za správný konec. Carl Gustav Jung říkával, že nemůžeme druhým předávat k orání svůj pluh, se kterým jsme se naučili pracovat, ale máme jim pomoci učit se pracovat s jejich vlastním pluhem. A o to v tomto zařízení jde. Neprozradím ale, kde se dům nachází, adresa se s ohledem na klientky nezveřejňuje.

Malý cikánek (slovo Rom by asi nebylo to pravé) s rozvázanou tkaničkou, jako z Hutkovy písničky, vyloví z kapsy klíč a s milým úsměvem mne pouští dovnitř. Sociální pracovníce Štěpánka Čunátová mi vysvětluje: ubytování je určeno maminkám, které chtějí navzdory nepříznivým okolnostem pečovat o své děti a aktivně se potýkat se svou nepříznivou situací. Nepřijímáme sem ženy závislé na omamných a psychotropních látkách. Každá z ubytovaných má svou klíčovou sociální pracovníci. Jsme tady zaměstnány dvě; sice tu nejsme nepřetržitě, jsme však kdykoliv k dosažení pomocí telefonu. Je to nutné, mohou nastat různé nepředvídatelné situace, technické poruchy, někdo může druhého také nějak ohrožovat, ženy se zkrátka musí mít kam obrátit. Každá bydlící má k dispozici pokoj velký deset až osmnáct čtverečních metrů a hygienické zázemí, pračka a kuchyně jsou společné.

Rozhovor s Š. Čunátovou, sociální pracovnící azylového domu

Komu všemu poskytujete své služby?

Nejprve jsme přijímali hlavně matky s dětmi v situacích domácího násilí. Protože nemůžeme uspokojit všechny žádosti – bývalo jich až sedmdesát, a pak je moc obtížné vybírat ty nejpotřebnější, zúžili jsme cílovou skupinu na osamělé matky s dětmi, které skutečně nemají kam jít. V SOS centru zaznamenávají růst právě takovýchto případů. O možnost azylu žádají ženy často z prostého důvodu: nejsou schopny zaplatit za rostoucí nájem. I po nynějším nutném zvýšení naší ceny (60 korun klientka, 30 korun každé dítě) je zájem veliký. Jinde po Praze i v nejbližším okolí se platí několikrát víc.

Dá se nějak obvyčejnými slovy charakterizovat váš typický klient?

Náš typický klient je maminka s dětmi, která se navzdory své nepříznivé situaci chce o děti starat, zajistit jim co nejlepší péči a budoucnost. Ubytované maminky často rády a dobře vaří a pečou nebo se to učí.

Napočítal jsem zde čtyři pokoje a jednu společnou kuchyň. Jak toto uspořádání funguje?

Jsme malé zařízení. V jednom pokoji může být maminka nanejvýš s třemi dětmi. V kuchyni se ženy musí střídat. Je to pro ně někdy náročné, musí brát na sebe ohledy, musí se dohodnout.

Kamarádí se obyvatelé mezi sebou? Nebo vznikají konflikty?

Je to různé. Mohou se od sebe mnohé naučit, a nejen ve vaření. Je hezké pozorovat, když mezi nimi vzniká přátelství a semknou se. Často ale vzniká i napětí nebo hádky, hlavně kvůli chování dětí, porušování domácího řádu nebo kvůli úklidu. Tomu se nedá vyhnout.

Dovolujete zde návštěvy?

Jsou dost omezené. Malé pokoje to moc neumožňují a snažíme se hlídat soukromí maminek. Některé návštěvy by přinášely i riziko pokračování konfliktů z dřívějších. Zároveň ale chceme, aby se rodinné vztahy a přirozené vazby pokud možno udržely. Pokud tedy maminka o návštěvu opravdu sama stojí, domluví si se sociální pracovnící přijatelný návštěvní řád, frekvenci a podobně. Není tu ale žádná vrátnice, maminky mají každá svůj klíč, což trošičku přispívá k pocitu domova.

Podarilo se vám vypořádat příčiny bezdomovectví těchto maminek? Z jakého prostředí sem přicházejí?

Nejčastější příčinou je již zmíněná situace s pronajímáním bytů. Nemáme tu ani tak maminky, které by nebyly schopné pečovat o své děti, ale spíše ty, které nemají moc peněz a nenašly vhodný levný podnájem. To trvá někdy dost dlouho, někdy je to až nemožné.

A jiné důvody? Proč takové ženy nevyhledají příbuzné?

Někdy je důvodem nefungující rodina; a každá žena nemá rodiče nebo sourozence, kteří by ji i s dětmi mohli dočasně ubytovat. Příčinou také bývá konflikt s partnerem, často závislým na alkoholu, a domácí násilí. Pak ženy utíkají dobrovolně, i když v bytě místo je. A pak jsou maminky, které přicházejí z nějakého ústavního zařízení a jsou v životě samy, například vyrostly v dětských domovech nebo prošly vězením.

Jistě máte nějakou hranici, dobu, po kterou u vás smí klientka nejdéle setrvat.

Smlouva se uzavírá na dobu čtyř měsíců, ale s možností prodloužení až na jeden rok.

Je jasné patrné, že tu děláte mnohem víc než obyčejné správcoivství ubytovny. Vaši práci oceňuje i městská část Prahy 5, která vám pronajímá dům za nízkou částku, pouze si musíte hradit opravy. V čem všem spočívá vaše podpora klientům? Jaký je tu život oproti ubytovně?

Ano, nejsme jen levná ubytovna. Maminky potřebují střechu nad hlavou i proto, aby se jejich děti nedostaly do dětských nebo kojeneckých ústavů. A pokud už tam děti jsou, chtějí ženy bydlení získat, aby zase mohli být všichni pohromadě. Hledáme tedy možnosti, jak pomoci. Snažíme se naše klientky povzbuzovat k hledání zaměstnání, některé prostě jen nevědí, jak na to, jiným se do práce nechce. Na úřady a různé instituce je také samy doprovázíme, jednat s úřady se musí naučit, takové jednání s nimi i nacvičujeme.

Můžeme ubytovaným zprostředkovat takzvaný videotrénink interakcí jako metodu podporující vztahy a komunikaci. Na videu se sledují ukázky, jak matka s dětmi jedná, konkrétní situace lze rozebrat, je tam dobře vidět, co je chybné, co by mělo být jinak, a co je naopak správné.

Co nějaké doučování, studium?

Pro maminky i děti máme letos kurz angličtiny, loni se učily němčinu. Všichni mohou pracovat na počítači, učí se zacházet s internetem, může jim to pomoci i při hledání zaměstnání. V suterénu domu je keramická dílna, naši obyvatelé se scházejí ve výtvarném kroužku. Pro děti pořádáme i doučování, větší znalosti jim pomohou zvýšit sebevědomí; navíc si zvykají, že se některé věci musí dodržovat, že mají určitý řád, určité povinnosti.

Jednou za dva týdny se naše svěřenkyně setkávají povinně s psychologem a stejně pravidelně se s nimi scházíme k jednáním spíše organizačním, kde se rozebírají jejich plány do budoucna, konkrétní kroky. Přitom se také ptáme, o čem by samy klientky rády mluvily a co by chtěly společně dělat. Plánujeme tedy třeba společné vaření, úklid, rozcvičky, i výlety. Peníze, které jsme dostali z projektu Pomozte dětem a od firmy Henkel, nám přípravu výletů velmi usnadňují. Jeli jsme se podívat i na Safari do Dvora Králové nad Labem.

A pastorační činnost?

Každých čtrnáct dní nabízí farář dětem vyprávění biblických příběhů a maminkám pastorační rozhovory, pokud mají zájem.

Motivujete maminky k hledání práce. Kolik je jich nyní zaměstnaných?

Jedna pracuje na plný úvazek, druhá na dohodu. Třetí má roční dítě, je tedy na mateřské dovolené, čtvrtá si hledá práci.

Položím trochu osobnější otázky. Jste velmi mladá, co vás k této práci dovedlo?

Nevím, jestli mne k této práci něco přímo dovedlo. Nikdy se mi nelíbilo, když se ubližovalo slabším. Ráda naslouchám lidem, protože se tím člověk dozvídá spoustu nových věcí o životě, hodně se naučí. Mám ráda děti a myslím si, že je smysluplné napomáhat tomu, aby nevyrostaly bez rodičů jen kvůli těžkostem s bydlením. Ze zkušenosti také vím, že rodiče potřebují často při výchově dětí pomoc, obzvláště v těžkých situacích, na které nejsou připraveni.

Kdysi se začínalo s nadšením, víme ale, že láska ještě není odbornost. Ani odbornost bez lásky není to pravé. Dnes jsme většinou profesionálové. I vy máte odpovídající vzdělání.

Chcete-li někdy pomoci „nad standard“, máte možnost poradit se v některých mezních otázkách například s právníky, lékaři a podobně?

Právě poradů s lékaři a právníky vyžaduje naše praxe často. Jednak nám pomáhají různí přátelé, kteří potřebné vzdělání mají, často pomohou také lidé z týmu SOS centra. Také se obracíme na další poradny a jiné organizace, nebo hledáme v literatuře.

Můžete říci nějaký zážitek? Úspěch nebo neúspěch?

Pocity neúspěchu mívám, když se nám zkrátka pomoc pro některou z klientek nedaří. Ona pak mívá obavy s námi o své situaci hovořit, protože se bojí, že bude muset od nás odejít. Práci nám také neulehčí, když je některá z ubytovaných maminek k ostatním málo tolerantní.

A pocity úspěchu? Asi bych to tak nenazvala. Ve své profesi bych mluvila spíš o pocitu radosti a pocitu dobře odvedené práce. Raduji se za každou maminku, které se s naší pomocí podaří najít dobrou práci, získat byt. Potěší mne, když vidím, že se některá z žen naučila pracovat s počítačem, nebo když pozoruji, jak se díky pobytu v azylovém domě zlepšuje její psychický stav. Dobrý pocit jsem měla také v momentě, když se nám podařilo získat prostředky na vzdělávání, doučování nebo jiné důležité aktivity.

Před několika desetiletími bylo jasnou tendencí zcela paušálně a úřednický bourat možnosti jednoho z nejušlechtilejších lidských citů, mateřské lásky, nezodpovědným oddělováním dětí od matek, a to už od okamžiků následujících ihned po porodu, až po marxisticky obhajitelné, ale často necitlivé a neuvážené umístování dětí v ústavech. Je osvobodivé si všimnout, že se dnes někteří snaží stavět poměry z hlavy na nohy: namísto oddělování dětí od matek z banálních důvodů, třeba kvůli bydlení, jim umožnit společné žití. Společnosti se to vrátí mnohonásobně, i když to statistiky ekonomického zisku nepodchytí.

Je vidět, že se v azylovém domě snaží poskytovat spíše podporu – vést, směřovat k samostatnému jednání, než „pomoc“, která ve skutečnosti znamená udělat něco za druhého a odsoudit jej tak k pasivitě. O takovéto podpoře lze říci, že je tou správnou cestou. Uvědomují si to i někteří lidé z ministerstva práce a sociálních věcí, z městské části Prahy 5 i z pražského magistrátu. K ideálnímu stavu v tomhle smyslu má však naše společnost zatím daleko, zejména co se týče rozsahu a stability potřebné podpory právě pro takováto nestátní nezisková zařízení. Lidé v nich zaměstnaní dělají, co mohou a dovedou (a obojího je dost), ale dělají co mohou také centrální orgány? Zatím se spíš zdá, že jsou těmto nadšencům, působícím odborně zdatně zdola, činěny shora jen jakési benevolentní ústupky od zasetého socialistického pojetí. Nebo se mýlím? Srovnáme-li kapacitu azylového domu EZER s počtem uchazeček, jsou čtyři malé pokoje zoufale málo. Jenomže finanční situace toho víc nedovolí. A to se ještě neuvažuje o přijímání maminek přímo „z ulice“, protože to neumožňují provozní podmínky. V tomto smyslu tedy zůstává naše společnost jen jakýmsi „domem v půli cesty“.

Přetištěno ze zpravodaje Diakonie ČCE Modré z nebe 4/07.

Karel Funk

PŘÍLOHA 2

DOPISOVÁNÍ S VĚZNI

výpověď klienta 1

Klient po téměř patnáctiletém odnětí svobody a po dvou měsících na svobodě

„Když jsem si začal s Tebou dopisovat, bral jsem to jako přátelství, kterým mi ubíhal čas. Postupem času jsem si začal zvykat a s velkou netrpělivostí jsem každým dnem očekával Tvá psaní. Dávala jsi mi naději, že jsou i lidé, kteří mnou neopovrhovali. Děkuji za veškerý čas, který jsi mi věnovala prostřednictvím Tvých psaní. Z Tvých dopisů jsem dostával informace, jaké to asi venku je, co nás obklopuje, na co bych se asi měl připravit a jak čelit veškerým překážkám, které mohou nastat. Věděl jsem, že mě svým myšlením vedeš tou správnou cestou, po které bych měl jít a nedovolit, abych z ní sešel. Není umění jenom mluvit, ale hlavně konat, protože pak mají slova váhu a já už nemíním promarnit ani na chvíli svůj život. Děkuji, že jsem Tě mohl poznat, že jsi mi oporou, ani pouhými slovy nedokáží vyjádřit, co prožívám a co jsem prožíval. Tvé dopisy mi hodně pomáhaly po psychické stránce překonat to zlé, jelikož to bylo pro mne utrpení, ale Ty jsi mi dávala sílu vydržet. Poznám jsem člověka, jakého jsem nikdy v životě nepoznal, jelikož jsem začal uvažovat o věcech, které jsou v životě velmi důležité, ač to byla třeba maličkost!“

výpověď klienta 2

Klient po více než dvanáctiletém odnětí svobody a po přes rok na svobodě

„Význam dopisování je zřejmý: pomoci nalézt sám sebe. Být s člověkem v jeho duševní i morální nouzi, především se snažit o to, ukázat jiný životní styl, způsoby života apod. Z hlediska nejen vězně, ale i těch, kteří se k této službě zaváží, může takové dopisování velmi účinně pomoci. Vězeň je zkrátka sám, v prostředí silně nepřátelském, v prostředí které deformuje a ničí to dobré, co v něm zůstává, při dlouholetém veznění je člověk nesamostatný, neumí hospodařit se svými penězi, špatně se orientuje ve společnosti, atd. Způsob myšlení vězně je odlišný od normálu, připadá si vykořeněný, podléhá silnějším osobnostem a vlivům a určitě by se dalo říci mnoho dalšího, co veznění přináší. Já sám si velmi silně uvědomuji, že nebýt přátel které jsem takto v důsledku uvěznění našel, těžko bych na svobodě přežil. Mělo velký význam právě pro život po propuštění, že se mi tito přátelé různě věnovali, takže jsem nezůstal sám. Pomohli mi najít a uvědomit si cenu vlastního já, protože mnohem víc než jinde tady platí: radovat se s radujícími, plakat s plačícími, znamená často záchranu života. A to v absolutním a doslovném slova smyslu. Je to práce a běh na velmi dlouhou trať, ale podaří-li alespoň u jednoho, má velký smysl a určitě i svůj cíl.“

Vyjádření jedné dopisovatelky

„Rozhodnutí zapojit se do projektu Korespondence s vězni pro mne bylo relativně snadné. Moji hlavní motivací byla hlavně možnost navázat kontakt s člověkem, který byl omezen na svobodě. Nachází se tedy v prostoru, ve kterém si odpykává trest za újmu, kterou způsobil ve společnosti, v prostoru, kde si nemohl vybrat, co bude dělat a s kým bude fungovat. Pobyt v takovémto prostředí je velmi náročný a pokud chceme, aby člověk, který prošel vězení - odpykal si svůj trest, fungoval zpět na svobodě a zařadil se řádně do společnosti, je nutné, aby byl člověk za své jednání nejen potrestán, ale aby dostával také zpětnou vazbu na své chování, a to i v pozitivním smyslu slova. Aby měl možnost svoje názory, pohledy a zkušenosti probírat s člověkem nezúčastněným a nezatíženým vězeňským prostředím, který se na situaci podívá z jiného úhlu pohledu na základě jiných zkušeností. Proto považuji projekt za velmi důležitý a jsem ráda, že dostal šanci na fungování i v českém prostředí. Co se týká toho, co účast v projektu dává mně osobně, tak své zkušenosti mohu shrnout v podstatě do dvou okruhů.

Jednak mi korespondence umožňuje nahlédnout do vězeňského prostředí a poznat alespoň částečně, co vězni prožívají, co cítí, jaké záležitosti řeší za zdmi věznic, jaká volí řešení, jak se dívají na to, jakých trestných činů se dopustili, na to, jak probíhal soudní proces, jak si představují svůj život na svobodě, z čeho mají obavy, na co se naopak těší. To mi přináší celou řadu velmi cenných poznatků, které nejsou zprostředkovávány třetí osobou, ale o kterých člověk diskutuje přímo s lidmi, kteří tuto zkušenost prožívají. Díky tomu se na některé své vlastní starosti můžu podívat s větším nadhledem a popřemýšlet o tom, jak jsou ve skutečnosti důležité. Větší odstup pak často přinese objektivnější či vhodnější praktické řešení.

Navíc mne korespondence velmi dobře učí, jak respektovat pravidla, že pravidla fungování zde nejsou proto, aby život komplikovala, ale naopak aby život usnadňovala a pomáhala stanovit způsob komunikace. Korespondence mi také postupně ukazuje, kde jsou moje vlastní hranice v komunikaci s lidmi, jak je stavět tak, aby člověk nezranil, ale zároveň dal jasně najevo, kam až se může a kam už ne. Korespondence mne pak rovněž naučila říkat „NE“. Naučila jsem se, kde v komunikaci pro mne stojí hranice, které nepřekročím, tzn. např. které informace o své osobě nesdělím, příp. které věci neudělám, do kterých se nenechám vmanipulovat, ať by druhá strana o ně stála sebe více. A to považuji za největší přínos tohoto projektu pro mne osobně.

Vybrala Emilie Gärtnerová

NÁZEV A SÍDLO ORGANIZACE

Diakonie ČCE – Středisko křesťanské pomoci v Praze

Belgická 22, 120 00 Praha 2

IČ: 4524 8842

Datum zápisu do evidence Ministerstva kultury ČR 21. 8. 2003

eidováno – 9-279 / 2003-13586

č.j. 135862003

STATUTÁRNÍ ORGÁNY

Mgr. Libuše Roytová – ředitelka

RNDr. Jaroslav König – předseda představenstva

PŘEDSTAVENSTVO

Ing. Marie Danielová

Jaroslava Jelínková

RNDr. Jaroslav König

RNDr. Jaroslav Kraus

Mgr. Zdena Novotná

Mgr. Libuše Roytová

PhDr. Jindřiška Seethalerová

Miriam Svobodová

KONTAKTY

tel. / fax: 222 52 05 89

e-mail: skp@diakoniecce.cz

web: skp.diakoniecce.cz

BANKOVNÍ SPOJENÍ

Česká spořitelna a.s.

č. ú.: 19320 94339 / 0800

Diakonie
Českobratrské církve evangelické
Středisko křesťanské pomoci v Praze

skp.diakoniecce.cz